

tre manera, jo no responch de lo que pot passar...

MATEU, *ab intenció*

Y... hi vas sol?

LLORENS

Es natural. Haventho determinat tant depressa...

MATEU

Quant serà, donchs?

LLORENS.

Jo pensava marxar avuy mateix... Com que no tinch de fer gayres preparatius...

MARÍA

Avuy mateix!

MATEU *abart.*

Avuy mateix... be, si, vaja!

LLORENS

Si, mare! ella no se n' ha d'enterar de qué penso ferho!

MARÍA *plorant.*

Pobra de mi!

MATEU *pausat y ab intenció.*

Veig, donchs, que't sacrificas per nosaltres!..

LLORENS

Es l'únich remey, pare. Vos, no trevalléu pas; ja us enviaré lo que necesitéu. A n'allí penso obrirmhi pas.

MATEU *com avans.*

Fins potser ja'l trovarás obert.

LLORENS

Oh, no! sense recomanaciós, al comensament hauré de treva-

llar molt, y ho faré. De quedar-me á n'aquí, may sería rés; tal volta encara'm será una sort...

MATEU *idem.*

Oh, segurament!

LLORENS

Us agrada, donchs, que compleixi aquest propósit?

MATEU

Veurás... veurás... ja casi m'es indiferent.

LLORENS *estrenyat*

Indiferent?

MATEU

Segons com se miran les coses.... Veus? la teva mare es farà un tip de plorar; en cambi, no tingas por que jo plori gens, ni que tu tampoc ploris.

LLORENS *com avans.*

¿Qué voleu dir, pare?

MATEU

Peró, vaja; á la teva mare, ja m'encarrego jo de consolarla, y tú, si per allí dalt ens anyoressis, també tindrás qui t'aconsoli!

LLORENS

Peró... pare! ¿perqué ho dihéu aixó? no us entench!

MATEU

¡Prou que m'entens! Pudé massa y tot que m'entens!

LLORENS

Peró digueuho, qu'estich sufrint!